
Yıldız Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi

(2017) Cilt 01, Sayı 02, s. 222-228

Defining Management: Business Schools, Consultants, Media*

Kitap İnceleme / Book Review

Serkan Dirlik**

Türkiye’de düzenlenen Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongrelerine ilk katılımım, 2007 yılında Kartepe’de düzenlenen 15. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresinde gerçekleşmişti. Kariyerim açısından bu kongreyi anlamlı kılan olay ise aynı kongrede bütün katılımcılara yönelik düzenlenen bir seminerdi. Seminerin adı “*Hipotez Gökten Düşmez*”, sunuşu yapan kişi ise Sayın Prof. Dr. Behlül Üsdiken hocamızdı. O sunumu, araştırma yapmaya bakış açımı etkilemesi bakımından akademik kariyerimin bir dönüm noktası olarak nitelendiriyorum. Yıllar içerisinde Sayın Prof. Dr. Behlül Üsdiken hocamızı gerek yayınları ile gerekse de bilimsel etkinliklerdeki sunuşları ve adeta bir okul gibi olan kongre oturumları arasındaki kısa ayak üstü konuşmalarla yakından tanıma fırsatı buldum. Bir çok yeni okumaya ve yeni araştırmaya yelken açmamda bana önemli katkıları olan hocalarımdan biri olmuştur. Akademik kariyerim açısından önemli bir yerde konumlandığımda hocamızın arkadaşlarıyla birlikte yazdığı kitabını inceleyerek eser hakkındaki görüşlerimi Türkiye’deki yönetim ve organizasyon alanında çalışan meslektaşlarımla paylaşmak istiyorum.

İlk başta, kitabı hangi alanda konumlandırabiliriz sorusunu cevaplamak istiyorum. Eğer Godfrey, Hassard, O’Connor, Rowlinson ve Ruef’in (2016) çalışmalarındaki ayrımı kabul edecek olursak, *Defining Management: Business Schools, Consultants, Media* adlı eser (bundan sonra sadece *Defining Management* olarak anılacak) işletme, yönetim ve örgüt tarihi alanlarının üçüyle de ilgili bir eser olarak düşünebiliriz. İşletme tarihi ile ilgili öne çıkan eserlere baktığımızda belirli bir ülkedeki işletmelerin tarihinin (Blackford ve Kerr, 1986; Chandler vd., 1996) veya birden fazla ülkedeki işletmelerin tarihinin karşılaştırmalı bir biçimde (Blackford, 2008; Amatori ve Colli, 2011) ele alındığını bilmekteyiz. *Defining Management*’ın ikinci bölümünde yönetim pratiklerinin ve yönetici sınıfının nasıl oluştuğunu ve geliştiğini açıklarken bu yazının ürettiği temel bilgileri bir araya getirmektedir. Bununla birlikte, The Oxford Handbook of Business History adlı eserde temel konulardan biri olarak görülen ve *Defining Management*’ın her üç yazarının önceki çalışmalarından önemli ölçüde yararlanılarak ele alınmış olan işletme eğitimi tarihi konusu (Amdam, 2008), *Defining Management*’te oldukça

* Lars Engwall, Mattias Kipping & Behlül Üsdiken

New York & Oxford: Routledge, 2016. 318 Sayfa. ISBN: 9780415727884 (pbk).

** Yrd. Doç. Dr., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, İİBF, İşletme Bölümü, sdirlik@mu.edu.tr

ayrıntılı bir biçimde incelenmiştir. Bu yönü ile de kitap işletme tarihi alanı ile ilişkisini güçlendirmektedir. Yönetim tarihi ile ilgili öne çıkan çalışmalara baktığımızda ise yönetim düşüncesinin gelişimini ya farklı dönemler (George, 1972; Wren ve Bedeian, 2009; Witzel, 2012;) ya da öne çıkan kişiler (Warner, 1998; Pugh ve Hickson, 2007; Witzel ve Warner, 2013) üzerinden ele alan çalışmalar olduğunu bilmekteyiz. *Defining Management*'ın ikinci bölümünde, bu alanda üretilen genel düşünceler de sentezlenerek okuyucuya aktarılmaktadır. *Defining Management*'in yazarları da giriş bölümünde kitabın işletme ve yönetim düşüncesi tarihi çalışmalarıyla birlikte okunabileceğini belirtmişlerdir. Yazarlar, ayrıca kitabın yönetim hakkındaki otoriterlerin içinde geliştikleri ekonomik, sosyal ve politik bağlam ile işletme ve yönetim düşüncesi tarihi çalışmalarının bağlantısını da kurmaları ve işletme ve yönetim düşüncesi tarihi yazınlarının sentezini sunmaları nedeniyle başlı başına okunabileceğini de belirtmiştir. Son olarak, *Defining Management* örgüt tarihi alanıyla da ilişkilendirilebilir. Örgüt tarihi alanı ile ilgili olarak eğer "tarih ve örgütsel kuramlaştırmayı birleştiren araştırma ve yazım" (Godfrey vd., 2016: 592) tanımını dikkate alırsak *Defining Management*'in bu tanıma uygun bir yönü olduğu belirtebilir. Yeni kurumsal kuramın gündeme getirdiği örgütsel alanlar perspektifi ile yönetim bilgisinin üretilmesi ve yayılmasında etkili olan örgütsel aktörlerin tarihsel gelişimlerini bir araya getirmesi açısından eserin örgüt tarihi alanı çalışmalarıyla ilişkilendirilebileceğini söyleyebilirim. Ayrıca kitabın yönetim hakkındaki otoriteleri birer örgütsel alan kavramsallaştırmasından ve bu alanlardaki mantık ve yapıların değişimini tarihsel olarak açıklamasından ötürü, "kuram için tarih" kategorisinde (Kipping ve Üsdiken, 2014) değerlendirilecek bir çalışma olarak görülebileceğini de ifade edebilirim. Özetle, *Defining Management* işletme, yönetim ve örgüt tarihi alanlarının kesişiminde yer alan ve belki bu yönüyle de yazında pek eşine rastlayamayacağımız bir eser gibi durmaktadır.

Kitabın katkılarını değerlendirmesine geçmeden önce kitabın yapısını tanıtmak istiyorum. Tablo 1.'de, kitabın yapısını zihninizde daha net canlandırmak için oluşturduğum çizelgeyi sundum. Tablo 1.'den görüleceği üzere kitap toplam on altı bölümden oluşmaktadır. Kitabın ilk üç bölümü; içinde yönetim kavramının nasıl tanımlandığı ve tanımların tarihsel süreçte bugünkü anlamına kavuşacak şekilde nasıl değiştiği ile kitabın temel sorularının ve bu sorulara nasıl cevap verildiğinin açıklandığı giriş bölümü, içinde yönetimin gelişimiyle ilgili görüşler ortaya koyan üç farklı yazının ayrıntılı bir şekilde değerlendirildiği ve *Defining Management*'ın bu üç yazının bıraktığı boşluğu nasıl dolduracağını açıkladığı arka plan bölümü ve içinde kökenlerinden günümüze değin gelişimleri açıklanan yönetim otoritelerinin birer örgütsel alan olarak değerlendirilmesinin kuramsal temelleri ile örgütsel alanlar olarak yönetim otoritelerinin nasıl bir yaklaşımla açıklandığı ortaya konan yaklaşım bölümlerinden oluşmaktadır. Kitabın giriş bölümünde de açıklandığı gibi, dördüncü bölümden on beşinci bölüme kadar olan on iki bölüm, her bir kısmı üçer bölümden oluşacak şekilde dörde ayrıştırılmıştır. Kısım ayrımları, belirli dönemler temelinde yapılmıştır. Her bir kısımda, yönetim bilgisi üretme ve bunu yaymada otoriteler olarak kabul edilen işletme okulları, danışmanlar ve yazarların belirttiği üzere işletme ve yönetim yayınları basan yayınevleri, iş dünyasına yönelik dergiler ve akademik dergileri içeren işletme alanıyla ilgili medyanın durumu ilgili dönemin ekonomik, sosyal ve politik bağlamı da belirtilerek incelenmiştir.

Tablo 1. 'Defining Management: Business Schools, Consultants, Media' Adlı Kitabın Bölümlendirilmesi

	<p><i>Bölüm 1. Giriş: Yönetimin Gelişimi</i> (Introduction: The Rise of Management)</p> <p><i>Bölüm 2. Arka plan: Yönetimin Gelişimi Üzerine Görüşler</i> (Background: Views on the Development of Management)</p> <p><i>Bölüm 3. Yaklaşım: Üç Alanın Tarihsel, Karşılaştırmalı ve Bütünleyici Bakış Açısından Ele Alınışı</i> (Approach: Three fields in historical, comparative, and integrative perspective)</p>		
	<i>İşletme Okulları</i> ↓	<i>Danışmanlar</i> ↓	<i>Medya</i> ↓
<p>Kısım 1: → Farklı Kökenler (Diverse Origins) 19. YY. sonlarından I. Dünya Savaşına</p>	<p>Bölüm 4. Ticaret Okullarının Ortaya Çıkışı (The Emergence of Schools of Commerce)</p>	<p>Bölüm 5. İlk Danışmanlar Olarak Muhasebeciler ve Etkinlik Mühendisleri (Accountants and Efficiency Engineers as Early Consultants)</p>	<p>Bölüm 6. İşletme Yayıncılığı İçin Mütevazı Başlangıçlar (Modest Beginnings for Business Publishing)</p>
<p>Kısım 2: → Yön Arayışı (In Search of Directions) I. Dünya Savaşından II. Dünya Savaşına</p>	<p>Bölüm 7. İşletme Eğitimi İçin Bir Ortam Oluşturma (Establishing a Place for Business Education)</p>	<p>Bölüm 8. Danışmanlıkta Eski Kesinlikler ve Yeni Başlangıçlar (Old Certainties and New Departures in Consulting)</p>	<p>Bölüm 9. İşletme Yayınları İçin Kitleleri Genişletme (Broadening Audiences for Business Publications)</p>
<p>Kısım 3: → II. Dünya Savaşı Sonrası Genişleme (Post-World War II Expansion) II. Dünya Savaşından 1980'lere</p>	<p>Bölüm 10. İşletme Eğitimi Bilimselleştirme (Making Business Education Scientific)</p>	<p>Bölüm 11. Yönetim Danışmanlığının İddiaları (The Assertion of Management Consulting)</p>	<p>Bölüm 12. Yönetim Yayıncılığının Büyümesi ve Çeşitlenmesi (Growth and Diversification of Management Publishing)</p>
<p>Kısım 4: → Pazarların Egemenliği (Markets Reign) 1980'lerden Günümüze</p>	<p>Bölüm 13. İşletme Okulları ve MBA'in Küresel Hale Gelmesi (The Business School and the MBA Become "Global")</p>	<p>Bölüm 14. Küresel Büyük Bir İş Olarak Danışmanlık (Consulting as Global Big Business)</p>	<p>Bölüm 15. Medyadaki Birleşmeler ve Kitle Pazarları (Mergers and Mass Markets in Media)</p>
	<p>Bölüm 16. Sonuçlar: Yönetim Metalaşılıyor mu? (Conclusions: Commoditizing Management?)</p>		

Kitabın birinci kısmını oluşturan dördüncü, beşinci ve altıncı bölümler sırasıyla işletme eğitiminin, danışmanların ve işletme alanı ile ilgili medyanın kökenlerini 19. YY sonlarından I. Dünya Savaşına kadar olan süreçte değerlendirmektedir. Yedinci, sekizinci ve dokuzuncu bölümler ise kitabın ikinci kısmını oluşturmaktalar ve otoritelerin I. Dünya Savaşından II. Dünya savaşına kadar olan gelişimlerini değerlendirmektedir. Üçüncü kısmı oluşturan onuncu, on birinci ve on ikinci bölümler yine sırasıyla otoritelerin II. Dünya Savaşından 1980'lerin başına kadar büyümelerini değerlendirmektedir. On üçüncü bölüm, on dördüncü bölüm ve on beşinci bölümden oluşan dördüncü kısım, 1980'lerin başından günümüze kadar otoritelerin küresel ölçekteki egemenliklerini değerlendirmektedir. Kitap; bu otoritelerin nasıl meşruiyet kazandıklarını, ABD egemen bir tek modele yönelimin olup olmayacağını, bu otoritelerdeki hakim mantıkların zaman içindeki durumunu ve yönetimin gelişmesindeki ve metalaştırılmasındaki bu otoritelerin rollerinin değerlendirildiği ve son olarak bu aktörlerin

böylesine yaygın ve güçlü olmalarının gerekip gerekmediğine ilişkin tartışmanın yapılmadığı bir son bölüm ile sonlandırılmıştır.

Kitap farklı tarihsel dönemler temelinde yapılmış olan kısım ayrımlarına göre sırasıyla okunabilir. Örneğin, 19. YY. sonlarından I. Dünya Savaşına kadar olan süreçte belirtilen otoritelerin durumuyla ilgili dördüncü, beşinci ve altıncı bölümler okunabilir. Eğer okuyucu isterse kitapta incelenen üç otoritenin tarihsel gelişimi sadece bir otoritenin farklı dönemlerdeki tarihsel seyrini bütünleştirerek okuyabilir. Örneğin, dördüncü, yedinci, onuncu ve on üçüncü bölümleri sırasıyla okuyan biri, işletme okullarının 19. yy. sonlarından günümüze kadar olan süreçteki durumunu öğrenebilir. Daha sonra da diğer otoriteler için bunu yapabilir. Kitap böylelikle, yazarların birinci bölümde belirttikleri gibi “modüler okuma” yapılabilmesine izin vermektedir. Böyle bir yaklaşımı, ilk defa bu kitapta gördüğüm için oldukça yaratıcı bulduğumu belirtmek isterim. Ayrıca farklı tarihsel dönemlere göre ayrıştırılmış her bir kısım öncesinde ilgili döneme özgü ekonomik, sosyal ve politik bağlam hakkında bilgiler sunulması da faydalı olmasının yanı sıra, tarihsel bir çalışmada ‘bağlam’ın nasıl hesaba katılacağına ilişkin güzel bir örnek sağlamaktadır.

Kitabın temel olarak cevap aradığı soru; günümüzde işletme okulları, yönetim danışmanları ve işletme medyası diye adlandırılan otoritelerin ne zaman ve nasıl kanıksandıkları ve yönetim üzerinde böylesine belirleyici bir güç kazandıklarıdır (s. 5). Kitabın temel amacı, belirtilen aktörlerin kökenlerinden bugünkü rollerine değin yaşanan süreci değerlendirmektir. Yazarlar, kitabın başlığının iki anlamı olduğunu da belirtmişlerdir (s. 5). İlk anlamı, iyi yönetimin ne olduğunu tanımlamada belirtilen aktörlerin mevcut yeteneklerini ifade ederken, ikinci anlamı ise yönetimin yaygın bir hale gelme sürecinde belirtilen otoritelerin rollerine vurgu yapmaktadır. Yazarlar, belirtilen otoriteleri birer örgütsel alan olarak kavramsallaştırmışlar ve bu örgütsel alanların gelişimini açıklamak için tarihsel, karşılaştırmalı ve bütünleştirici bir yaklaşım benimsemişlerdir. Belirtilen yaklaşımın tarihsel boyutu, yazarların önemli değişim ve dönümlerin yaşandığını ifade ettikleri dört farklı döneme ayrıştırılarak belirtilen otoritelerin 19. yy.’nin sonlarından günümüze nasıl geliştiklerini açıklanmasından kaynaklanmaktadır. Karşılaştırmalı boyutu ise belirtilen otoritelerin farklı ülke ve bölgelerdeki durumunu incelemekten kaynaklanmaktadır. Yaklaşımın bütünleştirici boyutu ise, birer örgütsel alan olarak değerlendirilen otoritelerin hem birbirleri ile olan hem de yönetim pratikleri ile olan etkileşimlerinin değerlendirilmesinden kaynaklanmaktadır.

Kitabın faydalı olabileceğini düşündüğüm katkıları sırasıyla belirtmek istersem şunları ifade edebilirim:

1. Defining Management, yönetim bilgisi üreten üç farklı otoritenin hem tarihsel süreç içerisinde geçirdikleri evrimi hem de farklı coğrafyalardaki durumlarını bir araya getirerek yazında önemli bir boşluğu doldurmaktadır. Kitap, günümüzde oluşan yönetim bilgisinin nasıl bugünkü konumuna geldiğini üç önemli örgütsel alanı tarihsel olarak oldukça kapsayıcı bir biçimde inceleyerek bize anlatmaktadır. Kitabın kapsamı, ilerisi için oldukça verimli bir araştırma programı oluşturacak ölçüde geniş olduğu belirtilebilir. Kitabın yazarlarının, 2018 EGOS konferansının alt temalarından biri olarak bu konuya ilişkin bir ‘track’ önermeleri¹

¹ Sub-theme 22: Governing the "Ungovernable": Academics, Consultants, Journalists; https://www.egosnet.org/jart/prj3/egos/main.jart?rel=de&reserve-mode=active&content-id=1499635422149&subtheme_id=1474852858872 (Erişim Tarihi: 15.10.2017).

ve araştırmalar için davet yazılarındaki soruları da göz önüne aldığım da bu inancım güçlenmektedir.

2. Kitapta, incelenen otorite alanlarıyla ilişkilendirilebilecek bazı önemli aktörler (örneğin, Peter F. Drucker, INSEAD, Elsevier gibi) hakkında kutucuklar şeklinde ek bilgiler sunulmasını da oldukça faydalı bulduğumu söyleyebilirim. Kitabın başından sonuna kadar her biri bir çok kaynaktan derlenerek hazırlanan toplam 22 kutuyla ek bilgiler sunulmuştur.

3. Kitap sadece yönetim alanında çalışan akademisyenler, uygulamacılar ve öğrenciler için değil tüm genel işletme ve onun alt alanlarıyla ilgilenenler için faydalı olduğunu düşünüyorum. Örneğin, Dünya’da işletme eğitimi sağlayan ilk okullar ve fakülteler, II. Dünya Savaşı sonrasında Amerikan modelini esas alan ve işletme eğitimi sağlayan enstitü ve kurumlar, Financial Times 45 listesindeki işletme alanıyla ilgili dergilerin yayın hayatlarına başlama yılları ve bu dergilerdeki en fazla atıf alan çalışmalar, işletme alanıyla ilgili yayıncılık yapan önemli yayınevleri ve (uygulama dünyasına yönelik) dergiler, farklı tarihsel dönemlerde öne çıkan danışmanlık şirketleri, işletme okullarına akreditasyon sağlayan kuruluşlar ve bunların uluslararasılaşması gibi Defining Management’ta sağlanan oldukça kıymetli bilgilerin işletme alanının alt alanlarında çalışan herkesin ilgi duyacağı bilgiler olduğu kanısındayım. Yine bu madde belirtilen faydaya bir başka örnek olarak, bir önceki maddede belirttiğim kutu içerisinde ek bilgi sağlanan kişiler arasında muhasebe alanının öncü isimlerden biri olan Eugen Schmalenbach ve pazarlama alanının öncü isimlerinden biri olan Peter Kotler’in de olmasını belirtebilirim. Muhasebe ve pazarlama alanlarda çalışanlar için alanları açısından önemli olan bu kişileri tanıtan Defining Management’ta sağlanan ek bilgiyi okuduklarında memnun kalacakları kanısındayım.

4. Belki belirtilen faydalarından daha da önemlisi, bir kuramsal yaklaşımla yönetim ve örgüt alanıyla ilgili bir konunun tarihsel olarak nasıl ele alınabileceğine ilişkin bir örnek olmasını belirtebilirim. Kurumsalcı bakış açısı ile yönetim otoritelerinin her birinin tarihsel evrimleri ve bu otoriteler arasındaki etkileşimleri değerlendiren Defining Management, yönetim ve örgüt çalışmaları için “tarihe dönüş” (Kieser 1994; Clark ve Rowlinson, 2004) çağrısına uygun ve zamanında yapılan bir katkı olarak görülebilir.

Son olarak değinmek istediğim konu ise bu kitap incelemesine ilişkin. Kitabın hiç eleştirilebilecek bir yönü yok muydu sorusunu okuyucu sorabilir. Bu soruya iki tane cevabım olur eğer sorulursa. Birincisi, özellikle son yıllarda işletme, yönetim ve örgüt tarihi konusundaki çalışmalar üzerine yoğun bir tarama yürüttüm. Bir yıl misafir araştırmacı olarak doktora sonrası çalışmalarda bulunduğum Illinois Üniversitesinin oldukça zengin kütüphanesinde özellikle işletme ve yönetim tarihi kitaplarını detaylı olarak inceleme fırsatım oldu. Bu yazıda incelediğim Defining Management kitabına benzer bir içerik sunan ve karşılaştırılabilmeyi olanaklı kılacak bir eser ile karşılaşmadım. Yazının başında da ifade ettiğim gibi Defining Management’in yönetim bilgisini oluşturanların tarihsel gelişimini açıklamada özgün bir yaklaşımı söz konusu. Bu özgünlük nedeniyle başka bir kitapla kıyaslayarak zayıflıklarını ortaya koyma imkanım olmadı. İkincisi; işletme, yönetim ve örgüt tarihi alanlarına yeni ilgi duyan ve bu konuda daha çok okuma yapma gereksinimi olan bir akademisyenim. Belki bu alanlarda daha bilgili olan akademisyenlerin, benim gözden kaçırdıklarına ilişkin söyleyecekleri vardır. Ayrıca kendi yaklaşımımı, kitabın yazarlarının bilimsel yaklaşımlarına yakın gördüğüm ve kitabın son bölümündekiler (s. 294-295) ile bölümlerde yer verilen işletme okullarına ve danışmanlara ilişkin eleştirel değerlendirmeleri (örneğin işletme okullarına ilişkin bahsedilen eleştirel değerlendirmeler için bakınız s. 155 ve

216; danışmanlara ilişkin bahsedilen eleştirel değerlendirmeler için bakınız s. 246-247) oldukça yeterli gördüğüm için ben rahatsız olmamış olabilirim ama eleştirel yönetim çalışmaları alanında çalışan biri bu kitabı okursa kitapta özellikle işletme alanıyla ilgili medyaya ilişkin yapılan eleştirilere daha fazla yer verilmemesinden ve sadece ana akım yayın ortamları ile bu ortamlarda üretilmiş eserlere yer veriliyor olmasından dolayı belki rahatsız olabilir. Fakat Cunliffe'in yönetim çalışmaları, kuramları ve pratikleri için yaptığı tarihsel akış sınıflandırmasını (Cunliffe, 2014: 9) düşündüğümde de bilgi üretiminde farklı geleneklere veya yaklaşımlara sahip kişilerden, alternatif geleneklere veya yaklaşımlara uygun bilgileri barındıran eserler üretmelerini beklemenin de bir çeşit tahakkümcü yaklaşım olduğunu düşünüyorum. Defining Management kütüphanenizde basılı olarak yer alabileceği gibi VitalSource'dan satın alınarak Bookshelf uygulaması ile cep telefonunuzdaki, bilgisayarınızdaki ve tabletinizdeki kütüphanelerinizde elektronik olarak da yer alabilir. Bence, *Defining Management* bütün kütüphanelerimizde olmalı.

KAYNAKÇA

Amatori, F. & Colli, A. (2011). *Business history: Complexities and comparisons*. London: Routledge.

Amdam, R. V. (2007). *Business education*. İçinde G. Jones ve J. Zeitlin (Der.), *The oxford handbook of business history* (s. 581-602). Oxford: Oxford University Press.

Blackford, M. G. & Kerr, K. A. (1986). *Business enterprise in American history*. USA: Houghton Mifflin Company.

Blackford, M. G. (2008). *The rise of modern business: Great Britain, the United States, Germany, Japan, and China*. NC: University of North Carolina Press.

Chandler, A. D. Jr, McCraw, T. K. & Tedlow, R. S. (1996). *Management: Past and present. A casebook on the history of American business*. Ohio: South-Western College Publishing.

Clark, P. & Rowlinson, M. (2004). *The treatment of history in organisation studies: Towards an 'historic turn'?* *Business History*. 46:3, 331-352.

Cunliffe, A. L. (2014). *A very short, fairly interesting and reasonably cheap book about management*. SAGE Publications Ltd.

George, C.S. (1972). *The history of management thought*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.

Godfrey, P.C., Hassard, J., O'Connor, E. S., Rowlinson, M. & Ruef, M. (2016). *What is organizational history? Toward a creative synthesis of history and organization studies*. *Academy of Management Review*, 41(4), 590-608.

Kieser, A. (1994). *Why organizational theory needs historical analyses – and how this should be performed*. *Organization Science*. 5 :4, 608-620.

Kipping, M. & Üsdiken, B. (2014). *History in organization and management theory: More than meets the eye*. *The Academy of Management Annals*, 8:1, 535-588.

Pugh, D. S. & Hickson, D. J. (2007). *Great writers on organizations, The third omnibus edition*, Routledge.

Warner, M. (Ed.). (1998). *The IEBM handbook of management thinking*. UK: International Thomson Business Press.

Witzel, M. A. (2012). *A history of management thought*. New York: Routledge.

Witzel, M. & Warner, M. (2013). *The oxford handbook of management theorists*. Oxford: Oxford University Press.

Wren, D. A. & Bedeian, A.G. (2009). *The evolution of management thought*. India: John Wiley & Sons, Inc.